

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 44-1914)

Originalt emne

Skole- og Undervisningsvæsen

Skoletandklinik

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 23. april 1914](#)
- 2) [Byrådsmødet den 28. maj 1914](#)
- 3) [Byrådsmødet den 25. juni 1914](#)
- 4) [Byrådsmødet den 2. juli 1914](#)
- 5) [Byrådsmødet den 13. juli 1914](#)
- 6) [Byrådsmødet den 17. september 1914](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 23. april 1914 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 44-1914)

Indstilling fra Skoleudvalget om Oprettelse af en kommunal Skoletandklinik.

N, Joh. Laursen udtalte, at Sagen var fremkommet derved, at han havde lagt Mærke til, at der var blevet dannet en almindelig Tandlægeforening for hele Landet i den Hensigt at hjælpe til, at Børns Tandpleje blev noget bedre, fordi det havde vist sig, at mangfoldige Børn forlod Skolen med ødelagte Tænder. Denne Forening havde søgt Statens Støtte for at kunne bistaa Kommunerne saaledes at der kunde komme Vækst i Sagen. Taleren havde da rejst Sagen i Skoleudvalget, ligesom ogsaa Hr. Moustén havde fremdraget den ved Budgetbehandlingen. Desuden var der fra Tandlæge Baltzer Andersen i Forstaaelse med

den nævnte Tandlægeforening fremkommet Henstilling om Oprettelse af en Tandklinik for Skolebørn med Foreningens Tilsagn om at yde 750 Kr. til Etableringen. Resultatet af alt dette var blevet det nuforeliggende Forslag om at oprette en kommunal Skoletandklinik. Udvalget troede, at Udgiften vilde komme ind igen med Rente om ikke for Kommunen saa dog for dens Borgere. Hvad Befolkningen angik, skulde der først og fremmest stilles et Lokale til Raadighed, men Udgiften herved vilde næppe blive stor, da Udvalget kunde tænke sig Lokalet indrettet i den gamle Skole paa Vestergade. Endvidere vilde der til selve Etableringen medgaa 3000 Kr., hvoraf dog Tandlægeforeningen ifølge Baltzer Andersens Skrivelse vilde yde de 750 Kr., saaledes at Udgiften engang for alle kun blev 2250 Kr. Det mest betydende var den aarlige Udgift, for hvis Sagen i det hele taget skulde blive til det, der tilsigtedes maatte en Mand ofre en Del af sin Tid derpaa. Vel kunde vedkommende nok have nogen privat Praksis ved Siden af, men Skoletandklinikken vilde dog lægge Beslag paa en betydelig Del af hans Arbejde. Lønnen til denne Mand var foreløbig sat til 2000 Kr. Desuden skulde der ansættes en Dame til Assistance, ligesom der vilde medgaa et Beløb til Driften, og den aarlige Udgift vilde da efter Udvalgets Mening blive ca. 4000 Kr. Det var ikke Hensigten at begynde med alle Skolebørnene men kun med dem der blev indskrevet i 1. Klasse. Det sagdes nemlig af de sagkyndige, at det var af overordentlig Betydning, at der blev begyndt, naar Børnene var 6 - 7 Aar gamle, altsaa ved Tandskiftet. Sagen var prøvet paa Frederiksberg, og Udvalget mente det rigtigt ogsaa at prøve det her i Aarhus, men ikke saaledes at Kommunen alene afholdt hele Udgiften. Man skulde gerne have Forældre interesserede i Sagen, og det skulde derfor betones, at Tandbehandlingen ikke blev ydet gratis eller blev paatvunget Børnene. Man havde i det Øjemed tænkt sig at sende Skemaer til Forældrene med Oplysning om, at det var et Tilbud, Byen gav dem, for at deres Børn kunde faa Tænderne undersøgt og behandlede for 1 Kr. pr. Barn om Aaret. Denne Pris var vel meget lille, men den vilde dog sikkert bidrage til at Forældrene vil blive interessere i, at Børnene kom til Tandlægen. Da 1 Kr. pr. Barn aarlig naturligvis ikke kunde dække Udgiften, idet det højeste Antal Børn man forventede var ca. 1000, maatte der altsaa et Tilskud til fra Kommunen. Tandpleje og et godt Tandsæt var af stor Betydning for Børnene, idet det var heldigt for deres Sundhedstilstand i det hele taget. Naar Udvalget nu ønskede Bevillingen, var det, fordi det vilde prøve, om Forældrene vilde tage imod det anbefalede Tilbud eller stille sig vrang villigt til Sagen. Skulde der være Forældre, for hvem 1 Kr. aarlig spillede en Rolle, vilde de kunde bede sig fri for at betale, men der vilde dog næppe være ret mange, for hvem en Udgift paa 1 Kr. aarlig kunde være generende. Fra et

Byrådsmedlem udenfor Skoleudvalget var den Tanke kommet frem at udstrække Tilbudet til Børnene i andre Skoler end Kommunens egne. Udvalget havde ikke drøftet denne Tanke, men havde sikkert intet imod at tiltræde den. Hvorvidt hele Sagen vilde lykkes afhang i høj Grad af, om man fik den rette Mand til Arbejdet. Udvalget vilde gerne have det ordnet saaledes, at Tandbehandlingen fandt Sted udenfor Skoletiden, og det havde tænkt sig at udstrække sig til Børnene af 2. Aargang, hvis der skulde blive for faa af 1. Aargang. Udvalget indstillede da, at det fik den tidligere omtalte Bevilling til Oprettelse og Drift af en Skoletandklinik samt Tilladelse til at udsende Skemaer til Forældrene, for at man kunde skønne over, hvorledes disse stillede sig til Sagen. Skulde der være en udbredt Uvilje mod den, vilde der selvfølgelig intet blive foretaget. Paa Frederiksberg havde man gjort den lagttagelse, at de 70 % af Børnene blev ved, naar der blev begyndt med 1. Aargang.

Formanden spurgte, om Foranstaltningen skulde træde i Kraft i indeværende Finansaar.

N. Joh. Laursen oplyste, at Tandlægeforeningens Tilskud var betinget af, at Kliniken blev oprettet inden 1. April men antagelig vilde der næppe blive gjort Vanskeligheder, hvis den først kom i Gang til Nytaar, hvilken Tid Udvalget havde tænkt at begynde. Det var altsaa kun Bevillingen engang for alle og en Del af den aarlige Bevilling, det nu drejede sig om.

Carl Laursen vilde bede om, at man ikke i altfor høj Grad lagde Beslag paa den gamle Skole i Vestergade, da der var Mulighed for, at Fattigvæsenet var nødt til at anmode om Lokaler der til et Optagelseshjem.

N. Joh. Laursen erindrede om, at den gamle Skole nu sorterede under Udvalget for Bygninger og Inventar. Dette Udvalg tilkom det derfor at overveje, om Skoletandklinikken kunde faa Lokale i den gamle Skole.

Formanden saa intet til Hinder for at vedtage Indstillingen, naar det kun var en Forudsætning, at der kom nærmere Redegørelse fra Skoleudvalget om Udgiften for indeværende Aar.

Indstillingen vedtoges, idet der forudsættes, at der sker nærmere Indstilling med Hensyn til Udgiften til indeværende Regnskabsaar.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. maj 1914 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

Indstilling fra Skoleudvalget angaaende Oprettelsen af en Skoletandteknik.

N. Joh. Laursen anbefalede kort Indstillingen. Det havde vist sig, at der var en glædelig Forstaaelse af Sagen blandt Forældrene, baade med Hensyn til deu offentlige Skole og til Privatskolerne, saa det kunde haabes, at Sagen kunde faa en fuldt tilfredsstillende Løsning. Paa den anden Side stod jo Udgiften. Udvalget bad om Lov til at afholde Udgiften ved selve Installationen af Kliniken af Kontoen for uforudsete Udgifter, medens den daglige Drift skulde afholdes af Vedligeholdelsesudgifterne. Skoleudvalget haabede, at det skulde blive i Stand til at spare paa andre Punkter paa Budgettet, saaledes at dette alligevel ikke blev overskredet.

Carl Laursen skulde ikke indvende noget som helst mod selve den foreliggende Indstilling. Men han vilde dog gøre opmærksom paa, at Fattigudvalget allerede for længere Tid siden havde paatænkt at anvende den gamle Skole paa Vestergade, hvor man nu vilde lægge Tandklinikken, til et midlertidigt Optagelseshjem for Børn. Tog man nu Lokalerne til Brug for Tandklinikken, maatte der findes en anden Plads for disse Børn.

Jacob Jensen troede ligeledes, at der vilde blive sparet paa andre Conti paa Skolebudgettet, saa der ingen Overskridelser vilde fremkomme. Han henstillede til Fattigudvalget at søge at finde en mere passende Plads for et Optagelseshjem for Børn end den gamle Skole. Det havde jo alligevel næppe været Udvalgets Tanke, at den skulde anvendes som et permanent Optagelseshjem. Derimod vilde den være et rigtig godt Sted for Kliniken i lange Tider, da den laa saa centralt. De Samfundets Stedbørn, som Fattigudvalget skulde tage sig af, burde anbringes i lyse, hyggelige og gode Omgivelser. Det skyldte man dem. De bør have et Hjem, hvor der er Adgang til Jord og til en Have. Udvalget faar saa leje sig ind, indtil der kan blive bygget et saadant Hjem paa et passende Sted.

N. Joh. Laursen kunde fuldt ud slutte sig til disse Udtalelser. Der laa jo forøvrigt en ubenyttet Skole paa Christiansbjerg, kunde den ikke benyttes til Optagelseshjem, i hvert Fald midlertidig? Det kunde da være en Undersøgelse værd.

Formanden fandt ingen Anledning til at henvise Sagen om Tandklinikken til Budgetudvalget, da der var Enighed om Sagen. Han foreslog, at Installeringen kunde afholdes af Konto 5-6 a og den aarlige Drift af Konto 20-8.

Kjeld Sørensen havde ikke fundet det ugørligt at indrette et Optagelseshjem i den gamle Skole, naar Lejemaalet for Lejeren paa 1. Sal blev sagt op, og Stadsgartneren rykkede ud. Men skulde Kliniken der ind, var det umuligt at indrette Børnehjem der. Men et Optagelseshjem maa vi have, og det ogsaa i en nær Fremtid, da det skal tages i Brug allerede til Oktober. Vi kan jo godt se paa den omtalte Skole ude paa Christiansbjerg, men naar vi skal til at indrette et permanent Optagelseshjem, maa vi hellere se at faa et godt, hvor vi kan blive.

Udvalgets Indstilling vedtoges og Udgifterne afholdes, som af Formanden foreslaaet.

Uddrag fra byrådsmødet den 25. juni 1914 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 44-1914)

Til Bestillingen som Skoletandlæge var af Skoleudvalget indstillet:

Nr. 1. Frk. Agnes Nielsen.

-2. -Ellen M. Busse.

-3. Hr. C. Christensen.

-4. -N. P. Ravnslund.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 2. juli 1914 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 44-1914)

Til Bestillingen som Skoletandlæge var af Skoleudvalget, indstillet følgende Tandlæger:

Nr. 1. Frk. Agnes Møller.

" 2."Ellen M. Bussé.

" 3. Hr. C. Christensen.

" 4."N. P. Ravnslund.

Formanden henstillede, hvis der skulde være Uenighed, og hvis Udvalget da ikke havde noget derimod, at udsætte Sagen, fordi der manglede saa mange Medlemmer.

N. Joh. Laursen oplyste, at dér kun var indkommet 4 Ansøgninger. Samtlige Ansøgere var altsaa indstillet. De 2 Damer var indstillet først, fordi Udvalget gik ud fra, at hvis en af dem fik Pladsen, vilde hun betragte Virksomheden i Skolen som sit Hovederhverv og ikke have Tandlægepraksis ved Siden af, hvilket jo maatte siges at være en Fordel for Skolen. Frk. Agnes Møller var indstillet som Nr. 1, fordi Udvalget fandt Frk. Busse lovlig ung; hun var 22-23 Aar. Dér var fra Udvalgets Side intet i Vejen for at udsætte Sagen til et senere Møde, hvis man maatte ønske det.

Mikael Johansen mente at vide, at de fleste Tandlæger ansaa Frk. Busse for den dygtigste. Naar hun var 23 Aar, maatte hun være gammel nok til at overtage Pladsen. Det mest ideelle vilde være at have baade en mandlig og en kvindelig Tandlæge henholdsvis til Drengene og Pigerne. Maaske vilde Udvalget overveje, om det ikke kunde lade sig gøre.

Møller troede, Frk. Busse burde foretrækkes, ogsaa fordi hun havde udtalt, at hun ikke vilde have anden Praksis.

Marthin Hansen kunde slutte sig til Udvalgets Forslag om at vælge Frk. Møller. Taleren kunde ikke erkende, at en Dame paa 22 Aar skulde være lige saa dygtig som en paa 36 Aar.

N. Joh. Laursen troede ikke, det lod sig gøre i Øjeblikket at ansætte baade en mandlig og en kvindelig Tandlæge.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. juli 1914 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 44-1914)

Til Bestillingen som Skoletandlæge var af Skoleudvalget indstillet følgende Tandlæger:

Nr. 1. Frk. Agnes Møller.

"2. Frk. Ellen M. Busse.

"3. Hr. C. Christensen.

"4. Hr. N. P. Ravnslund.

N. Joh. Laursen bemærkede, at Byraadet ikke heller denne Gang var fuldtalligt, og at han ikke nu saaledes som sidst kunde sige. at Udvalget var helt enigt. Da Sagen sidst forelaa, havde Udvalget ikke henvendt sig til andre end den Tandlæge, der har været raadgivende for det, men siden var det kommet Taleren for Øre, at der maaske af sagkyndige Grunde kunde vare Anledning til at overveje Sagen endnu engang i Udvalget. Dette var da for saa vidt ogsaa blevet enigt om, at dets Medlemmer skulde staa frit i dette Spørgsmaal. Taleren var ikke helt sikker paa, at den Dame, der var indstillet som Nr. 1, var saa dygtig, at han kunde blive staaende ved Indstillingen. Han skulde indrømme, at han burde have overvejet dette noget før, men han vilde hellere tage de Ubehageligheder, som kunde flyde deraf, end at blive staaende ved noget, han nu ikke fandt helt rigtig. Spørgsmaalet var saa, hvem Udvalget derefter kunde anbefale, og der var da maaske Anledning til at udsætte Sagen paany, for at Udvalget kunde faa Lejlighed til at foretage en nærmere Undersøgelse og ny Drøftelse. Skulde Sagen afgøres i Dag, maatte Taleren, hvis han skulde anbefale nogen, nærmest pege paa en af de mandlige Tandlæger, skønt han ogsaa kunde tænke sig Muligheden af at anbefale Frk. Busse. Han vilde derfor anmode om at faa Sagen udsat, for at Udvalget kunde prøve, om det kunde naa til en enstemmig Indstilling.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at der oprindelig kun var indkommet 3 Ansøgninger, idet Ansøgningen fra Tandlæge Christensen var kommet noget bag efter. Desuden var Christensens Betingelser for at modtage Pladsen saaledes, at man umuligt kunde ansætte ham. Udvalget var da kommet ind paa, at man maatte foretrække at ansætte en kvindelig Tandlæge, og der var heller næppe nogen Tvivl om, at en Kvinde vilde passe bedst til at behandle de smaa Børn, og det var blevet enigt om, at Frk. Busse var vel ung. Skulde der. saaledes som Hr. N. Joh Laursen nu pegede paa, være Tale om at ansætte en mandlig Tandlæge, havde Taleren intet imod at gaa med til at vælge Ravnslund, der havde samme Eksamen som Frk. Møller. Denne sidste var saa dygtig, hvad Taleren af egen Erfaring vidste, at Taleren ingen Betænkelighed nærede ved at stemme for hende. Han tvivlede heller ikke om, at Ravnslund vilde være Pladsen voksen, men han syntes ikke godt, han kunde gaa med til at overdrage Hvervet til et 22aarigt Menneske, skønt han skulde indrømme, at Frk. Busse havde gjort et godt Indtryk paa ham. Taleren vidste vel, at

der siden Indstillingen blev foretaget, var foregaaet nogen Agitation, hvad der jo altid var Tilfældet, naar der var længe mellem en Indstilling og Besættelsen, men han vilde dog henstille, at Sagen blev gjort færdig i Dag, da han ikke saa nogen Grund til yderlig Udsættelse.

Simonsen kunde ganske slutte sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelser. Det vakte altid Opmærksomhed, naar en Udvalgsformand, der havde været mod til en enstemmig Indstilling, skiftede Standpunkt og ønskede Sagen trukket tilbage. Dette vilde det ogsaa gøre denne Gang Taleren var tilbøjelig til at tro, at der var gaaet Politik i Sagen. Der var gaaet temmelig lang Tid, siden Indstillingen fandt Sted, og det var en ren Tilfældighed, at Sagen ikke blev afgjort for 14 Dage siden. Afgørelsen burde derfor nu finde Sted, og Taleren vilde anbefale, at man fulgte Udvalgets Indstilling og ansatte Frk. Møller. Ansættelsen skete jo ikke for Livstid, saa man kunde faa en anden, hvis Frk. Møller ikke passede Hvervet tilfredsstillende. Frk. Møller havde været Tandlæge i mange Aar, hvorimod Frk. Busse, der jo kun var 21 Aar gammel, ikke kunde være nogen dygtig Praktiker. Man kunde ikke betro en saa ung Dame det ansvarsfulde Hverv. Taleren havde helst set, at man ansatte en mandlig Tandlæge, men da det for denne vel sagtens kun vilde blive et Bierhverv, kunde han følge Udvalgets Forslag om at vælge en kvindelig.

Møller havde ikke fortrudt, at han ved Sagens sidste Behandling havde anbefalet Frk.

Busse, idet han siden yderlig var blevet bestyrket

i, at hun var en meget dygtig Tandlæge. Han kunde ikke erkende, at hun var for ung til Pladsen, og han kunde ej heller tro, at hendes Evner var ringere, fordi hun var ung. Dersom man nøjedes med at konstituere hende et Par Aar, foregreb man i hvert Fald intet. Hr. Jakob Jensen havde ytret noget om, at der vistnok var gaaet Politik i Sagen. Dette var dog ikke Tilfældet, i hvert Fald for Talerens Vedkommende, da han ikke anede noget om, hvilke politiske Anskuelser Frk. Busse havde.

N. Joh. Laursen bemærkede, at Hr. Simonsens Udtalelser om, at Ansættelsen ikke var for Livstid, ikke gjaldt i dette Tilfælde, da saa overordentlig meget ahang af det første Aars Arbejde, fordi det drejede sig om en helt ny Institution. Derfor vilde det være rigtigt at overveje Sagen engang endnu. Taleren kunde garantere for, at hans forandrede Standpunkt ikke skyldtes Agitation af nogen som helst Art. men kun Interesse for Institutionen. Siden sidste Behandling havde han modtaget Meddelelser, der havde gjort ham betænkelig ved Indstillingen, og derfor maatte han gentage sin Anmodning om at faa

Sagen udsat. Forøvrigt var det mærkeligt, at der var indkommet saa faa Ansøgninger og ingen fra udenbys Tandlæger.

Formanden fandt det overensstemmende med Sædvane, at en Sag blev udsat, naar vedkommende Udvalgsformand ønskede det og motiverede Ønsket med, at særlige Oplysninger skulde indhentes.

Jakob Jensen skulde gerne indrømme, at Udvalgets Medlemmer maatte staa frit, naar dets Flertal ikke vilde vedstaa sin Indstilling. Han ønskede at spørge Hr. N. Joh. Laursen, om denne troede, at der, hvis Sagen blev udsat, vilde komme flere Ansøgninger, eller om han vilde gøre Forsøg paa at skaffe flere Ansøgninger. I sidste Udvalgs møde havde Skoledirektøren gjort opmærksom paa, at han havde konfereret med Tandlæge Baltzer Andersen, og at denne havde udtalt, at han ansaa Frk. Møller for godt kvalificeret til Pladsen. De Kilder, Hr. N. Joh. Laursen havde øst sin Viden om Frk. Møller af, var andre Tandlæger, der ikke søgte Pladsen. Det var Baltzer Andersen, der havde rejst Sagen, saa hans Ord maatte tillægges nogen Betydning. Skulde Taleren gaa med til at udsætte Sagen, maatte Udvalgets Formand oplyse, hvad han tænkte sig at foretage i Sagen.

Mousten fremhævede Sagens store Betydning og hævdede, at det var af ikke ringe Vigtighed, at der blev begyndt paa den rigtige Maade. Det var blevet ham fortalt, at Christensen havde været Skoletandlæge før, maaske kunde man ved at forhøre i vedkommende By faa Oplysninger om ham, og maaske kunde man faa ham til at frafalde de Betingelser, han havde stillet.

Kjeld Sørensen udtalte, at de 3 Tandlæger, Frk. Møller, Raunsund og Christensen, var saa godt kendt her i Byen, at man ikke behøvede at indhente Oplysninger om dem. Da Tandlægerne ikke levede godt sammen, skulde man ikke tage for meget efter, hvad de sagde om hinanden. Taleren havde intet ufordelagtigt hørt om Frk. Busse, men denne var jo saa ung, at hun ingen praktisk Erfaring kunde have. Det gjaldt om fra Begyndelsen at faa en Tandlæge, for hvem Hvervet ingen Biforretning vilde være.

N. Joh. Laursen troede ikke, det kunde nytte at opslaa Pladsen paany, men mente, at man nok kunde komme til større Klarhed over, hvilken af Ansøgerne, der burde foretrækkes. Maaske kunde det ende med, at man fastholdt Indstillingen, derom kunde Taleren intet sige, men han troede det givet, at man vilde være bedst tjent med nu at udsætte Sagen.

Niels Jensen spurgte, om Ansøgerne var bundet for nogen Tid. Det vilde være urigtigt at

ansætte en Tandlæge, for hvem Bestillingen kun vilde være et Bierhverv. Sagen forelaa saa oplyst, at man nok kunde træffe Afgørelse nu, og Taleren vilde anbefale at vælge Frk. Møller.

Kjeld Sørensen kunde tænke sig den Mulighed, at Tandlægerne vilde ordne det saaledes, at den, der fik Pladsen, ingen almindelig Tandlægepraksis maatte drive.

Sagen udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 17. september 1914 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 44-1914)

Til Bestillingen som Skoletandlæge var af Skoleudvalget indstillet følgende Tandlæger :

Nr. 1. Frk. Agnes Møller.

" 2. Frk. Ellen M. Busse.

" 3. Hr. C. Christensen,

" 4. Hr. N. P. Ravnslund.

N. Joh. Laursen meddelte, at Udvalget havde haft under Overvejelse, om der ikke under de foreliggende Forhold var Anledning til at udsætte Sagen indtil videre, eftersom det dog kun drejede sig om en ny Institution, der skulde træde i Virksomhed, og ikke om at standse en ældre Virksomhed. Udvalget var ikke blevet enigt, og Taleren ønskede derfor at høre Byraadets Mening. Selv var Taleren af den Anskuelse, at Sagens Realisation burde vente til et mere belejligt Øjeblik.

Simonsen syntes, det vilde være meget mærkeligt at skyde Sagen til Side, efter at der var gjort Indstilling til Besættelse af Pladsen og navnlig efter, at man meget stærkt havde opfordret Forældrene til at indmelde deres Børn til Tandlægebehandlingen, og dette var sket i en Udstrækning, der vel endog havde forbavset Udvalget.

Nu gik Forældrene i den Tro, at de snart vilde faa Bud om, at Børnene vilde kunne blive behandlede, saa det vilde være særdeles urigtigt at udsætte Sagen paa Grund af et Personspørgsmaal. Hele Grunden til Udsættelsen maatte jo nemlig absolut kun være Uenighed indenfor visse Kredse om, hvem der skulde have Embedet, men at udskyde en

saa vigtig Sag af en saadan Grund kunde Byraadet ikke godt være bekendt. Taleren maatte derfor meget fraraade, at Sagen blev udsat.

Mikael Johansen vilde foreslaa, at man i Anledning af den vanskelige pekuniære Situation anmode Udvalget om at tage Sagen tilbage indtil videre.

N. Joh. Laursen hævdede, at Anledningen til Udsættelsen aldeles ikke var noget Personspørgsmaal, men et pekuniært Spørgsmaal, nemlig om man i denne vanskelige Situation skulde begynde paa et nyt Foretagende. Hvis Byraadet skulde ønske Sagen realiseret nu, havde Taleren intet imod, at Pladsen blev besat i dette Møde.

Jakob Jensen beklagede, at Sagen var kommet et Par Timer for sent til at blive afgjort i det Møde, hvori den første Gang var blevet fremsat, idet der derved var blevet Lejlighed til at faa den drøftet i Højres Gruppe, hvor Vanskeligheden var opstaaet. Maaske var der intet personligt i Sagen, men det var dog overfor Taleren blevet antydnet, at Sagen bedre kunde fremmes, hvis han kunde gaa med til en anden Indstilling end den oprindelige. Der var blevet sagt, at det vilde være kedeligt, om hele Sagen skulde blive standset paa Grund af den enstemmige Indstilling. Taleren kunde ganske slutte sig til Hr. Simonsens Mening om, at det vilde være underligt at lade Sagen falde, efter at den havde faaet saa stor Tilslutning fra Forældrene.

N. Joh. Laursen vidste ikke, hvad der kunde være antydnet overfor Hr. Jakob Jensen, og maatte bestemt hævde, at hvis Hr. Jakob Jensen sigtede til Udvalgsbehandlingen, kendte Taleren intet til nogen Antydning af den Slags. Taleren havde i Udvalget forelagt Sagen ganske som nu i Byraadet.

Jakob Jensen bemærkede, at Hr. N. Joh. Laursens Udtalelser i Udvalget ganske vist havde været noget svævende, men dog ikke mere, end at de havde været til at finde ud af.

Udsattes indtil videre.